

עת"א 67039/05/19 - חיים כהן נגד מדינת ישראל - שב"ס - היחידה למאסרים קצרים

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

05 ביוני 2019

עת"א 67039-05-19 כהן(אסיר) נ' שב"ס - היחידה למאסרים קצרים

בפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

כבוד השופט, יואל עדן

כבוד השופטת, גילת שלו

העותר:

חיים כהן (אסיר)

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל - שב"ס - היחידה למאסרים קצרים

פסק דין

העותר מרצה מאסר חמישי למשך חמישה חודשים ו - 18 ימים, לאחר הפקעת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. בחלוף שני שליש מתקופת מאסרו, הובא עניינו בפני היחידה לשחרור ממאסרים קצרים, אשר בחנה את בקשתו ואת התרשמות הגורמים השונים ודחתה את בקשתו לשחרור מוקדם.

על החלטה זו מוגשת העתירה שבפנינו.

היחידה לשחרור ממאסרים קצרים התייחסה לדיווחי גורמי הטיפול בכלא ובוועדת המיון, התייחסה להתנהגותו התקינה בין כתלי הכלא, לרצונו, כפי שהובע בפני העו"ס, להשתלב בקבוצות טיפול, לעובדה כי לא שולב בטיפול במהלך מאסרו וכי סירב להביא את עניינו בפני רש"א, מאחר שבתו עובדת ברש"א מרכז.

בהחלטת היחידה צוין, כי התנהגותו של העותר במאסר אינה תקינה, וזאת נוכח ההתנהלות בפני הממונה על עבודות השירות, כאשר "התנהלותו בדרך ריצוי עבודות השירות הינה חלק בלתי נפרד מריצוי מאסרו זה", ולכן קבעה כי הוא אינו ראוי לשחרור. עוד ציינה, כי מסוכנותו של העותר לא אויינה, שכן הוא לא עבר כל טיפול בתחומים להם זקוק, הוא מרצה מאסרים חוזרים וההתרשמות היא כי התנהלותו חסרת גבולות וללא תובנה לחומרת מעשיו.

ב"כ העותר טוען כי החלטת היחידה אינה סבירה, שכן, לטעמו, לא ניתן בה משקל מתאים לנסיבותיו האישיות, להתנהגותו התקינה בין כתלי הכלא, לעובדה שביקש טיפול אך לא קיבל מסיבות שאינן תלויות בו, ואף טען כי העותר לא סירב לקבלת תכנית רש"א, אלא ביקש להשתלב בטיפול במסגרת רש"א דרום, אך מבירור שערכה העו"ס בענין זה,

הדבר לא אפשרי.

לאחר ששמענו את טיעוני הצדדים, מצאנו כי דין העתירה להידחות.

עניינינו בעתירה על החלטה מנהלית, בהתאם לכללים של המשפט המנהלי, ולא ניתן לומר כי החלטת הוועדה לשחרור ממאסרים קצרים, אינה סבירה או שנפלה בה טעות מהותית.

מבלי להיכנס לשאלת ההשלכה של התנהלות העותר בעת ריצוי המאסר בעבודות שירות, על הבחינה אם התנהגותו במאסר תקינה או לא, יש ממש בקביעת היחידה כי מסוכנותו של העותר לא פחתה בתקופת מאסרו.

המדובר בעותר בעל עבר פלילי ותעבורתי מכבידים. במסגרת העבירה שבגינה הוא נדון לעונש המאסר, הוא נתפס נוהג כשרישיון הנהיגה שלו פקע תקופה של כ- 14 שנה, ובחלוף חודש בלבד ממועד ביצוע עבירה זו, בעת שכתב האישום תלוי ועומד נגדו, הוא נתפס נוהג שוב, הפעם כשהוא מצוי בפסילה; ובגיליון ההרשעות הקודמות שלו עבירות רבות מאותו סוג. למרות האמור, העותר לא עשה דבר בעת מאסרו כדי להפחית את מסוכנותו, ונראה כי גם ההתנהלות בפני הממונה על עבודות השירות יכולה להעיד כי מסוכנות זו לא פחתה.

כאמור, העותר לא שולב בטיפול במסגרת המאסר, וכבר נקבע כי הסיבה לאי השילוב בטיפול אינה רלוונטית, וכי אי השתתפות בהליך שיקומי מקימה את ההנחה בהעדר אינדיקציה אחרת, כי המסוכנות נותרה בעינה (רע"ב 4612/16 פלוני נ' וועדת השחרורים).

מכל האמור לעיל, העתירה נדחית.

**ניתן והודע היום ב' סיוון תשע"ט,
05/06/2019 במעמד הנוכחים.**

אליהו ביתן, סגן נשיאה

יואל עדן, שופט

גילת שלו, שופטת